

ESSENTIE DECREET COMPLEXE PROJECTEN BLIJFT OVEREIND

Het decreet complexe projecten moet ervoor zorgen dat grote infrastructuurprojecten vlotter realiseerbaar worden in Vlaanderen. Het Vlaams Parlement zou op basis van grondig onderzoek en het bestuderen van de verschillende opties tussentijdse beslissingen kunnen vastklikken. Op die manier kunnen projecten niet telkens terug naar af worden gestuurd.

Zoals verwacht stelt de Raad van State vragen bij dat aspect van het decreet. Lode Ceyskens: “De Raad van State stelt voor alle duidelijkheid niet het decreet complexe projecten in zijn geheel in vraag. We moeten de bemerkingen van de Raad van State grondig bestuderen, en bekijken waar we kunnen bijsturen. Dossiers als de Noord-Zuid mogen niet opnieuw voor jaren in de koelkast belanden. Limburg heeft lang genoeg gewacht. We moeten vooruit.”

Het decreet complexe projecten kwam tot stand omdat vrijwel elk groot infrastructuurproject in Vlaanderen verzandde in een eindeloze procedureslag. Niets leek nog realiseerbaar. Door ervoor te zorgen dat het Vlaams Parlement op 2 momenten in de planningsprocedure beslissingen zou kunnen nemen (voorkeur- en projectbesluit), die enkel nog aanvechtbaar zijn bij het Grondwettelijk Hof, zou de voortgang ervan worden verzekerd. Tegelijk bleven de inspraakrechten van belanghebbenden via het openbaar onderzoek behouden.

De Raad van State oordeelt nu dat die tussentijdse ‘clicks’ strijdig zijn met de Europese MER-richtlijn. Die richtlijn bepaalt in artikel 11 dat een beroepsinstantie een integrale beoordeling (formele of materiële toetsing) van de rechtmatigheid van een beslissing moet kunnen doen. Het Grondwettelijk Hof kan evenwel enkel beoordelen of rechtsregels zijn gevolgd. Zij is niet bevoegd voor de beoordeling van de opportuniteit van een beslissing, en kan dus niet als beroepsinstantie zoals bedoeld in de Europese MER-richtlijn fungeren.

Maar de winst van het decreet complexe projecten schuilt vooral in het feit dat je het milieu-effectenrapport, ruimtelijk uitvoeringsplan, de omgevingsvergunning, een eventueel onteigeningsbesluit ... vervangt door één projectbesluit. In plaats van procedures tegen elk van deze project-aspecten afzonderlijk, rest nog slechts één mogelijkheid om aan te vechten.

Bovendien garandeert het decreet een getrapte aanpak met vooral inspraak in het begin van de projectplanning. Bij de klassieke procedure wordt die pas op het einde georganiseerd, waardoor bijsturing niet meer mogelijk is en in geval van een negatieve juridische uitspraak alles van voor af aan moet herbeginnen.

Vlaams volksvertegenwoordiger Lode Ceyskens ziet dan ook geen reden om het decreet complexe projecten in zijn geheel op de schop te doen: “Het spreekt voor zich dat we het advies van de Raad van State grondig moeten bestuderen, en het decreet in de mate van het mogelijke bijsturen. Maar de procedurele winst die het decreet garandeert moet overeind blijven. We moeten een einde maken aan de vaak decennialange vertragingen die belangrijke infrastructuurprojecten in Vlaanderen oplopen door telkens weer nieuwe beroepsprocedures. Het decreet complexe projecten draagt hiervoor de oplossing in zich.”

Lode Ceyskens wil daarom samen met de andere regeringspartners bekijken hoe het decreet complexe projecten alsnog ingang kan vinden.

